

AGLAJA

Az uniós program keretében három filmet néztünk meg az osztállyal. Nekem az Aglaja című film tetszett a legjobban.

Az Aglaja egy néha rémálomba forduló mese. A film rendezője Deák Krisztina, Aglaja Veteranyi, tragikus sorsú artistanő önéletrajzi könyvét vette a film alapjául, ami a cirkusz külön világát mutatja be nekünk. Magyar-román cirkuszfilm.

A bohóc, aki néha másik cirkuszi lakókocsiba köt ki a családi helyett; a haj, ami addig feszül, ameddig a fejbőr bírja; a fejjel lefelé járó lány, aki fiú...ebbe a világba csöppenünk bele Aglaja születésekor. Aglaja (Jávor Babett) cirkuszos családba születik Romániában. Anyja (Ónodi Eszter) a társulat artistasztárja, apja (Bogdán Zsolt) a bohóc. Az állandó vészhelyzet, a menekülés, és a halálfélelem kíséri a kislány életét a kezdetektől. Nem az idealizált cirkuszi képet mutatja a film, hanem a rivalizálást, a félelemet. Aglajával együtt vagyunk tanúi halálos eseteknek, mint például a Flygirl esete. A család a túlzott feszültség, és a kapzsi cirkuszigazgató miatt, a jobb életkörülmények reményében Romániából nyugatra menekül. Aglaja ezt nem éli meg felszabadulásként, csak annyit tud, hogy halálra ítélték őket, és soha többet nem térhetnek vissza hazájukba. Az új társulatnál eleinte csak Aglaja apja kerül be a műsorba, de a kezdeti nehézségek után a kislány édesanyja is bekerül, miután megvásárolja a vietnámi lány mutatóványát, és ő lesz az acélhajú nő. Kislánya folyamatosan attól retteg, hogy az anyja ugyanarra a sorsra jut, mint a szám előző előadója, és lezuhan a magasból. A néző akaratlanul is a saját hajához kap, és amikor a megfeszülő haj ijesztő hangot ad, nem csak a szemét csukja be, de a fülét is igyekszik befogni. Személy szerint én is ugyanezt tettem, kirázott a hideg, és egyszerűen csak nem bírtam odanézni. A produkciónak köszönhetően Sabina sztár lesz. Egy nap azonban a gyerekeket elveszik a házaspártól, és bentlakásos iskolába küldik. Ahogy telik az idő, a szülők házassága tönkremegy. Míg Anát elviszi az apjuk viszonylag hamar, Aglaja nyolc évet vár, hogy az anyja érte menjen, és magával vigye. Itt már Móga Piroska játssza Aglaja szerepét. Az idő telik, majd bekövetkezik az, amitől egész életében rettegett a lány. Sabina egy hajerősítő hatású sampon reklámban szerepel úgy, hogy egy darura fellógatja lebeg a levegőben. A végeredménnyel nem elégedett, ezért újra akarja csinálni, ám felvétel közben áramszünet lesz, és a daru megáll, Aglaja anyja pedig ott lebeg a levegőben. Nagy pánik tör ki, mindenki próbál cselekedni valamit, miközben Aglaja csak áll, és nézi, ahogy az édesanyja élet-halál között lebeg. Végül is Sabina nem hal meg, de nyaktöréssel hosszú időre kórházba kerül. Miközben ő kórházban van, a menedzsere, aki egyben az élettársa is, elhagyja, és lelép. Innentől kezdve teljes mértékben csak a lányára számíthat. A lány gondosan ápolja, idővel rendbe is jön. Amikor teljesen felépül Sabina meghallgatásokra kezdenek el járni. A sors ismét

összehozza őket az egykori romániai cirkuszigazgatóval. Egy varietéműsorba leszerződtek Aglaját. Az új társulatnál, új szereplőket ismerünk meg, mint például a kígyóbűvölő, vagy a táncos. Viszonylag jó viszonyt alakít ki Aglaja az ottaniakkal, de ez az állapot se tart sokáig; miután az igazgató megpróbálja megerőszkolni a lányt, elköltözik. Újra feltűnik Aglaja apja, akihez segítségért fordulnak. Majd újabb idő elteltével a lányt utoléri a sorsa; ő lesz az acélhajú nő. Hatalmas érdeklődést mutatnak eziránt az emberek, ám csalódnuk kell. A bemutató előtt a lány megtagadja az édesanyja akaratát, és levágja a kontyba fogott haját.

Az egész filmet Aglaja szemszögéből látjuk. A kis Aglaját játszó kislány szinte szótlánul, csak a tekintetével fejezi ki az érzéseit. Főleg az aggodalom, és az elhagyatottság jelenik meg a tekintetében. Az operatőr ügyes beállításokkal, földközlelől mutatja be a kislány viláát. Ameddig ő felér, addig látszik minden, néha csak az emberek lába. Egyértelmű magyarázatok nincsenek, úgy kell rájónnunk mindenre, mint ahogy Aglajának. Például csak jóval később derül ki, hogy a Flygirl valójában Flyboy, mivel csak a siker érdekében álcázták lánynak. Az viszont egyértelmű, hogy az esővíz erősíti a haját. Ezért fontos, hogy essen az eső, és Aglaja anyjának a haja erős legyen, nehogy lezuhanjon, és meghaljon. A kislány mindennél jobban szereti az anyját, erősen ragaszkodik hozzá. Az utóbbi dologgal azonban egy idő után szembe kell fordulnia, amikor a hatóság bentlakásos iskolába kényszeríti. Az anyja nyolc évre hagyja ott, de még ez idő alatt is folyamatosan az anyukája épségéért imádkozik. Csalódás éri, amikor találkozásukkor kiderül, hogy az anyja ugyanolyan önző, mint volt. A film második felében véget ér a feltétlen gyermeki szeretet. Egyébként hasonló eset történik az üregi istennel is. Eleinte beszélget vele, majd csak némán néz bele, végül fölé se hajol.

Aglaja tekintetében végig látszódik, ahogy felépül, és darabjaira hullik egy világ. Senki se magyarázza el neki, hogy működik ez világ, így mindenre magától kell rájónnie. Nem tudom megmondani miért tetszett ez film, vagy hogy mi fogott meg benne. Furcsa, de jó érzéseket váltott ki belőlem. Az biztos, hogy egyhamar nem fogom elfelejteni ezt a filmet.

Vaktor Nelli 8.H